

στενάζω (*impf.* ἐστενάζων, *f.* στενάζω, *ao.* ἐστενάξα, *pf.* ἴνυσ.; *pass. seul. pf.* ἐστενάγαμαι) **1 intr.** gémir : ἐπὶ τινί, τινί, sur qqn ou sur qqe ch. || **2 tr.** gémir sur, déplorer, *acc.* [στένω].

στενακτός, ἡ, ὄν, lamentable [*adj. verb. de στενάζω*].

στενάχεσθ', dev. un esprit rude pour **στενάχασκ(ε)**, **3 sg. impf. itér. de στενάχω.**

στεναχίζω (*seul. prés. et impf.*) **1 intr.** gémir, se lamenter || **2 tr.** se lamenter sur, déplorer, *acc.* || *Moy.* se lamenter [στένω].

στεναχόω (*seul. prés., impf. et ao. itér.*) **1 intr.** **1** gémir, se lamenter || **2** haleter, *en parl. de chevaux essoufflés* || **3 p. anal.** gronder, bruire || **II tr.** se lamenter sur, déplorer, *acc.* || *Moy.* (*seul. impf. 3 pl. poét. στεναχοντο*) **1 intr.** se lamenter || **2 tr.** se lamenter sur, déplorer, *acc.* [στένω].

στενή, ἡς (ἡ) v. στενός.

στενό-πορθμός, ος, ον, situé sur ou près d'un détroit [σ. πορθμός].

στενό-πόρος, ος, ον, au passage étroit; *subst.* τὸ στενόπορον, τὰ στενόπορα, défilé [σ. πόρος].

στενός, ἡ, ὄν, étroit, resserré; *subst.* τὸ στενόν, τὰ στενά, passage étroit, défilé; *qqf.* bras de mer, détroit; ἡ στενή, *Thc.* étroite langue de terre; *p. anal. fig.* : **1** resserré, gêné : εἰς στενὸν καθίστασθαι, *DEM.* être réduit aux extrémités, à la détresse; εἰς στενὸν συναλύειν, *LUC.* réduire aux extrémités || **2** chétif, mesquin, de peu d'importance || **3 en parl. du style,** maigre, sec, pauvre || *Cp.* στενότερος (*pour* *στενφότερος; *cf.* κενός), ἰσπ. στενίστερος [R. στεν, resserrier; *cf.* στένω].

στενός, εὖς-ους (τὸ) anxiété, détresse [στένός, *cf.* στεινός].

στενότης, ἡτος (ἡ) étroitesse [στένός].

στενο-χωρέω-ω : **1** resserrer, rétrécir; *d'ou au pass.* être à l'étroit || **2** mettre à l'étroit, à la gêne, tourmenter, *acc.* [σ. χώρα].

στενοχωρία, ας (ἡ) **1** espace étroit, resserré; *en parl. du temps,* courte durée || **2 fig.** détresse, anxiété [σ. χώρα].

στένω (*seul. prés. et impf.*) **1 intr.** gémir, se lamenter; *p. anal.* faire un bruit sourd, *en parl. de la mer* || **2 tr.** gémir sur : τινά, τινός, ὑπὲρ τινός, τινί, ἀμφὶ τινί, ἐπὶ τινί, sur qqn ou sur qqe ch.; τινά τινός, sur qqn au sujet de qqe ch. [R. στεν, gémir; *cf.* στενάχω, στόνος, etc.].

στενωπή, ἡς (ἡ) c. στενωπός, *subst.* [v. le suiv.].

στενωπός, ὅς, ὄν, étroit, resserré; *subst.* ἡ στενωπός (*s. e.* ὁδός) passage étroit, *particul.* : **1** rue étroite || **2** étroit sentier (à la rencontre de trois routes) || **3** détroit, bras de mer [στένός].

Στεπτήριον, ου (τὸ) la Fête des couronnes, *en l'honneur d'Apollon, à Delphes* [στέφω].

στέργθρον, ου (τὸ) amour [στέργω].

στέργημα, ατος (τὸ) philtre amoureux [στέργω].

στέργω (*impf.* ἐστεργων, *f.* στέρξω, *ao.* ἐστερξα, *pf.* ἔστοργα; *pass. ao.* ἐστεργθην, *pf.* ἐστεργμαι) **1** aimer tendrement, chérir || **2** se contenter de, se résigner à, supporter : τινά, qqn; τι, qqe ch.; ἐπὶ τινί, ἐν τινί, *m.*

sign.; avec εἰ ou ἐν; avec un *part.* se résigner à, se contenter de; *abs.* se résigner, consentir; *particul.* consentir à pardonner || **3** désirer, souhaiter.

στερεός, εἶσα, ἐν, part. ao. **2 pass. de στερέω.**

στερεός, ἄ, ὄν : **1** ferme, dur || **2 p. suite,** robuste, vigoureux || **3** solide, substantiel || **4 en mauv. part.** dur, cruel || **5** opiniâtre, obstiné : *fig.* σ. ἀμάρτημα, *SOPH.* faute produite par l'obstination || *Cp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος [*p.* *στερήός, de la R. στερ, être solide, être dur; *cf.* στερρός, *lat.* sterilis].

στερεότης, ἡτος (ἡ) solidité, fermeté [στερεός].

στερεό-φρων, ων, ον, gén. οἰος, au caractère rigide [στερεός, φρήν].

στερεόω-εῶ, fortifier; *au pass.* devenir fort [στερεός].

στερεώ-ω (*f.* στερήσω, *ao.* ἐστέρησα, *pf.* ἐστέρηκα, *pass. f.* στερηθήσομαι, *f.* 2 στερήσομαι, *ao.* ἐστερήθην, *pf.* ἐστέρημαι, *pl. g. pf.* ἐστερήμεν, *f. ant.* ἐστερήσομαι) priver, spolier : τινά τινός, qqn de qqe ch.; *d'ou au pass.* être privé : τινος, de qqe ch. [R. στερ, être solide, être dur; *cf.* στερός].

στερέωμα, ατος (τὸ), t. de math. τὰ στερέωματα, les corps solides [στερεώω].

στερεῶς, adv. solidement, fermement; *fig.* durement [στερεός].

στέρησις, εως (ἡ) **1** privation, spoliation || **2 t. de rhét. ou de log.** privation, négation [στερέω].

στερητικός, ἡ, ὄν, privatif [στερέω]

στερῖσκω (*seul. prés.*) priver, spolier; *d'ou au pass.* être privé de, *gén.* [στερέω].

στέριφος, ἡ, ον : **1** solide, ferme, dur || **2** stérile (*femme*) || *Cp.* -ωτερος, *sup.* -ώτατος [στερεός, *cf.* στερρός].

στερκτικός, ἡ, ὄν, porté à aimer, aimant, avec le *gén.*; τὸ στερκτικόν, *PLUT.* la tendresse [στέργω].

στερκτός, ἡ, ὄν, digne d'être aimé [*adj. verb. de στέργω*].

στερνο-κοπέομαι-οῦμαι, se frapper la poitrine en signe de deuil [σ. κόπτω].

στερνο-κτυπέω-ω, c. le préc.

στέρνον, ου (τὸ) **1** poitrine de l'homme et de la femme || **2** poitrail des chevaux, des brebis || **II p. ext.** poitrine comme siège du cœur, des sentiments, des affections, *d'ou* cœur [R. στερ, étendre, déployer; v. στόρνυμι, στερώνυμι, *lat.* sterno].

στερνο-τυπέομαι-οῦμαι, c. στερνοκοπέομαι.

στερνο-τυπία, ας (ἡ) action de se frapper la poitrine [σ. τύπτω].

στερνοῦχος, ος, ον, à la large poitrine [σ. ἔχω].

στέρομαι (*seul. prés., impf. et fut.*) être privé de, *gén.* [*cf.* στερέω, στερῖσκω].

σπεροπή, ἡς (ἡ) **1** éclair || **2** leur éclatante, éclat [*cf.* αστεροπή, ἀσπεράτῃ].

σπεροπ-ηγερέτα (ὁ) l'assembleur d'éclairs (*cf.* νεφεληγερέτα [σπεροπή, ἀγειρω]).

στέροψ, ὀπος (ὁ, ἡ) brillant comme un éclair [*cf.* σπεροπή].

στερρός, ἄ ου ὅς, ὄν, solide, *c. à d.* **1** ferme, consistant || **2** rude || **3 fig.** ferme, inflexible